

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr 73. ANULU XVIII.

Telegrafulu esse de doue ori pe sepe-
mană: joi'a și Duminică. — Prenume-
rationea se face în Sabiu la expeditură
foiei pe afară la c. r. poste, en bani
gata prin acrisori francat, adresate
către expeditură. Pretiul prenumeratiunii
pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a.
iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-
tru

ro provinciale din Monarchia pe anu 8.
fl. era pe o jumătate de anu 4. fl. v. a.
Pentru prime, și tieri strâne pe anu 12
pe 1/2 anu, 6 fl. v. a.

Inseratelor se plătesc pentru
într-o óra cu 7. cr. și urmă, pentru
a doua óra cu 5 1/2. cr. și pentru
a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

Sabiu, in 13/25 Septembre 1870.

Invitare de prenumeratiune

„Telegrafulu Romanu“.

pre patrariu din urma (Octomvre — Decembrie)
ală anului 1870. — Pretiul abonamentului pre 1/4
anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia
a austro-ungară 2 fl. v. a.

Pentru România și strainatate
3 florinti.

DD. abonanti suntu rugați a nu intârziu cu
trimiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogămu a se scrie curat, si
se trimită francate — adresându-le de
dreptulu la

Editura „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.

consistoriulu nostru, de óre ce, precum amu amin-
titu, daspre acést'a amu serisu mai pre largu in
nr. 57 alu foiei nóstre, treceam numai decât la
părțile cele mai esențiali, atinse de corespondente, nu
pentru a face polemii, ci, in scurte cuvinte a
descurcă unele idei depuse in corespondinta amin-
tită, cari pre unii i potu face sa le iá de bani
buni.

La gr. or. este din vechime principiul de
scóle confesionali, principiu, precum este
si confesiunea loru principală si cu caracteru mar-
catu si otaritul, dura nu unu mijlocu de pressiune
asupr'e regimului cu care sa treci puntea că celu
din poveste. Acést'a si-a luat siesi de indreptariu
si congresulu nostro din 1868 p. 84. Români gr.
orientali nu au lipsa sa-si nega caracterul loru
confesionalu nici in cele scolastice, precum nu si
lu nega nici in cele bisericesci si fondatiunali. Vi-
ati'a loru e întręga nestirbita si intocmita pentru
tote eventualitățile său că sa intrebuintiam cuvin-
tele scripturei pentru tôle vénurile. Sufletulu aces-
tui intregu e moralitatea si moralitatea ne-
trebuie nu numai sub regimulu presentu, ci sub
tôte regimele.

Dealtmintră corespondente „Feder.“ si aduce
aminte cătu de bine le veni gr. catolicilor cându,
in urm'a aparării principiului confesionalu cu atât'a
consecintia si sagacitate de cătra consistoriulu nos-
tru, au scapatu de inspectiunea episcopului rom.
cat. din Alb'a Iuli'a si de cea a consiliariului ro-
mano-catolicu. Totu asiá cându le au succesu a
esoperă sub regimulu provisoriu ardeleanu, unu con-
siliariu anume pentru confesiunea gr. catolica, pro-
vocânduse la consiliariulu gr-or. de scóla.

Imputarea ce se face ordinariatului nostru, ca
si-a uitatu de o datorintă mare, este nefundată.
Abstragendu dela alte metechne căte se faurisera
la înființarea scólei din Lăpușu, la care face alu-
siune corespondente „Fed.“ presentulu, că si tre-
cutulu, ne arata ca aceea scóla fără caracteru con-
fesionalu astăzi aru fi in ventu său nu romanescu.
Si apoi nu scim cu totii, ca si gimnasiulu dela
Năsăudu, carele la începutu eră fără caracteru con-
fesionalu acum e cu caracteru confesionalu?

Un'a ne aduce in uimire in afacerea de fată.
Proselitismulu nu se negă pentru ca nu se poate
negă, dă totuși se acopere cu risice frase góle. Aces-
t'a e semnu tristu, pentru ca reulu in tipulu acest'a
nu se vindeca

Consistoriulu nostru archidiecesanu, in fată
intemplării dela Chechis, unde archidiaconulu gr.
cat. S zilasi dice cătra creștinii gr. or., ca ei
pentru aceea nu potu capăta imprumutulu de statu
dela comitat, pentru ca suntu gr. orientali, si laru
scóte indată déca aru trece la greco-catolicismu, —
nu are in cătu de cătu cu dreptu cuventu a pre-
supune, ca si multele ce voru fi de a se execu-
dela creștinii nostri voru fi trase in abusuri de
aceste. Si cu ocasiunea acestor'a se voru astă
omeni, care voru dice faceveti unii si indată scapati
de platirea pedepselor.

Cându suntu săptă asiá de evidente, si celu
atinsu mai susu nu sta isolat, ci e numai unul
din cele mai de curendu cunoscute, acei domni,
carii la fia care ocazie de felul acelor'a se
exspectorează ca voiesc binele naționalu, aru face
mai bine déca aru starui că lucruri de aceste
pa-gubitore pentru cultur'a naștră națională sa nu se
mai intempe si sa te combata in radacin'a loru.
Netediendule cu vre-o căte-va vorbe dulci, insem-
năza a te aproba, si aprobaarea acest'a este veni-
nulu celu mai tare si mai periculosu.

Sabiu 7 Septembre 1870.

Cetitorii foiei nóstre si voru aduce aminte de
cele impartasite de noi in nrul 57 sub rubrica
Sabiu 17 Iuliu a.c. despre mesurile luate de consisto-
riulu nostru archidiecesanu fătia cu o decisiune a
senatului scolasticu comitatensu din comitatulu Dob-
ăcei, prin carea recuise pre consistoriu sa in-
sarcineze pre invetiatorii nostri confesionali din
acele părți a asterne judiloru comunali, la finea
fia-carei Ioni, liste de acci copii si copile de scóla,
carii au absentat dela órele de invetimentu, pen-
tru că sa se execute multe dela parintii loru.

Unu corespondinte alu „Federatunei“ in nr.
88 din anul acest'a arata ca ordinariatulu metro-
politanu din Blasius, in cestiuinea amintita a res-
pusu senatului din comitatulu Dobăcei, ca acest'a
sa se puna in contilegere cu senatul scolasticu
gr. cat.; sa mira in se, ca ordinariatulu archidie-
cesanu gr-or. storuiese asiá de tare pre lângă scóle
confesionali, este neconsolabilu cându ajunge sa
spuna ca ordinariatulu metropolitanu gr-or. din Sa-
biu nu si-a luat palari'a dinaintea senatului sco-
lasticu din comitatulu mai susu numitul, si este
si mai nemangaiatul, cându vede ca ordinariatulu
archidiecesei gr-or. are cutesantia de a dovedi cu
sapte din timpulu celu mai prósperu, ca se folo-
sescu si lucrurile cele mai nevinovate spre a face
proselitismu pentru biseric'a gr. cat., si cere garantii
dela senatul scol. comit. ca cu multele ce aru avé-
sa le platésces parintii nu se voru face abusuri in
favórea proselitismului.

Presupunendu cunoscuta responsu ce l'a datu

Astăzi in 12 Sept. Dlu Ioanu Popescu,
profesoru de teologia si pedagogia s'au hirotesit
de Protopresveru prin Par. Archiepiscopu si Mi-
tropolitu Andreiu, dupa ce au fostu unanima
alesu de Protopresveru prin sinodulu inmultitul alu
protopresveratului Sabiu II, si prin consi-
storiulu archidiecesanu au fostu intarita acesta
alegere.

Evenimente politice.

In partea resaritena a imperiului austro-ungar-
escu este finisca politica. Convocarea dietei pre
30 Septembre, exercitiele honvedilor concentrati
la puncte diferite si colecturile diuarielor din Pest'a
asupr'a situatiunei cu privire la resbelulu intre
Franoia, pote si reintorcerea lui Kossuth in Un-
garia — eata scirile mai inseminate. Dincolo de
Lait'a? Acolo e frementatur'a mai mare, pre lângă-
mici rezultate, pentru ca e problematicu déca bo-
emii, déca polonii, voru esoperă ceva. Locuitorii
din Tirolu, Moravi'a si presedintele ticeri din
Silezia suntu pensiunati. Caus'a sa dice a si, pen-
tru ca in senatulu imperiale au votat si ei pre
lângă amenarea alegerei presedintelui pentru senatul
precăndoi ministri au votat contra.

Scirile despre pace se immultescu, sperant'a
de a se realiză pacea in curendu in se forte sub-
tire. Intrevaderea lui Favre cu Bismarck nu au
folositu multu. Pretensionile din partea prussienilor
suntu inca pre mari.

Rom'a a cadiutu. Ea sa eșta in mânila Itali-
anilor. Regimulu si parlamentulu italiano se voru
stramulă acolo preste putinu, pentru că sa iá in
posessiune nou'a si natural'a capitala a regatului
italianu.

Informatiunile din Bucuresci vorbesc acum
a doua óra despre o alianta intre Austria si
Russia.

Din Treiscaune.

Onorata Redactiune! Nu-e destulu, ca norulu
gen politiciu ne apasa esinti'a natională, nu-e
destulu, ca politica Europei e incurcata, incătu in
totu momentulu pote atacă esinti'a imperiului con-
stituianu, ci inca in tempuri asiá grave ni se
ataca si autonomia bisericiei pre cai suterane, ni
se amenintia prin legea scolastica inchiderea scólei
confesionale din S. Szt. György, carea ce e dreptu nu
coresponde intru tote legi scolastice, pentru ca domii
de inițiatu de 48 nu neau lasatu sa facem scoli,
nici neau lasatu in stare că sa potem si noi re-
dică scoli mai bune corespondiente legei scolastice.
Pentru aceea nu urmează, că sa ni se inchida scóla
nici nu-e iertatul, că pre unii dintre poporenii nos-
tri nepriceputi sa-i seduca la depunerea juramentu-
lui pentru scóla comunala, fără de a li se spune,
ca au de a plati si 5 procente urecatura de dare
pentru sustinerea acelei scoli, si inca fără de a li
se impatasu mai antâi formul'a juramentului; ci
stăpânii situatiunei de adi védia-si de tréb'a loru
si nu se amestecă in treburile noștră scolare. De
altmintre le-o spunem franco, ca din partea loru
nu suferim nici unu amestecu in autonomia bi-
sericii nóstre, de care se tiene strictu si caus'a
scolastica; noi n'avem lipsa de tutoratu in trebu-
rile scolastice spre a ne rapă cu tempu limb'a na-
tionala!

Togm'a septembra trecuta avuramu si noi rar'a
norocire de a fi preotulu nostru Alecsiu Popo-
viciu provocat din partea inspectoratului sco-
lasticu alu regimului spre a-si dà invoca sea la
compunerea unei scoli comunale, căci fără de
aceea scóla nostra confesionala nu
pote sa existe si cu tempu tre-

buie sa se inchida; la scola comunala insa preotulu ca catechetu va avea plata buna etc. Eata! pre ce cale vreau sa ne surpe scola confessiunala! cum se veneza prin amagiri dupa preotii nostri! Insa preotulu avu curagiul si simtiul romanescu de a respinge propunerea si a denegatu invoreea sea la facerea unei scoli comunale!

In respectul scolei noastre confessiunale, carea nici unu fondu n'au avut, neamu adunat cu totii in 6 Septembre c. v. 1870 si ne-amu sfatuitu cu crestini nostrii, ca fatia cu atacarea autonomiei bisericiei noastre ce avemu de facut? si amu decisu unanimu, ca cu ori ce pretiu scola confessiunala o sustienem, protestam in contra inchiderei scolei noastre si ca pre ravasiulu nostru scola comunala sa nu se faca; ca inse acestia sa se pota intempla, trebuie sa compunem unu fondu anumit pentru a puteti redicata scola mai mare si corespondietore legei scolastice, la care fondu rebuscetutu satulu crestinu sa contribuie dupa putintia sea; dara candu e vorba de contributu, apoi greu se pricepu bietii secuitii nostri romani, d'bia poti scote dela ei cate 2 fl., cate 1 fl.*), si totu-si numai dela 10 personae s'au adunat 42 fl. v. a., finindu ca altii au promis, ca voru da, si iera altii nefindu de fatia n'au potutu contribui, insa lisa circulenza, si pana mi-a veni iera-si la mana, vevoiu impartasi resultatul; dara mari sperantie n'am, m'a-siu bucuria deea s'aru sui pana la 100 fl. v. a., caci de un'a parte saraci'a e mare, de alta parte necultura unor'a nu indemna spre sacrificare!

Seoala confessiunala inse ne trebuie — cu ori ce pretiu! Ce e dara de facut, ca numai 1500 fl. v. a., sa se pota adunat pana in primavera viitor, care suma se recere pentru edificarea unei scoli de treba, ca nu cumva sa patim rusinea aceea, sa ni se inchida scola! Nu ne ramane alta cale, decatua a utrage atentuonem onoratului publicu asupra acestei cause importante eminentu nationale aici in Sangeorgiu in centru Treiscaanelor! 11,000 de suflete romane mai de totu magiarisate a Treiscaanelor suntu in pericol de a se perde cu totulu, deca nu li se springesce cu ajutorul materialu cauca acestei scoli. Numai biserica si lega inca de natiunea nostra! Sa-i legamu si mai strinsu de ea prin redicarea acestei scoli.

Ne rogamu de Excelentia Sea Domnului Arhiepiscopu si Metropolitu alu nostru, osmenea de cei latti Episcopi ai nostri, asemenea de maritulu consistoriu alu nostru si nu mai pucinu de congresulu bisericescu, care se va adunat in 1 Octombrie in Sabiu, si mai in urma de totu mecenatulu romanu, sa se indure cu filerulu loru a ajutat a este scola,

*) De aru da toti asiua din tote partile!

Red.

cestu poporn orfanu, acesta vedova saraca; carea preste multe fortune au trecutu, inse religiunea strabuna inca nu nu si-a parasit'o. Ajutati! ajutati! ca Dumnedieu va resplatiti insultul sacrificiului, si stranepotii acestui cercu ve voru binecuvanta numele vostru.

Spre orientare acestu oras in sine cuprinde 640 suflete romane—orfane.

Sepsisantgeorgiu in 8/20 Sept 1870.

O.

PS. In cauca redificarei bisericei noastre amu de a impartasi onoratului publicu, ca dopa baloul de asta vera in Elapatok au mai intrat si acum'a de curandu dela Majestatile Sele Regele si Regin'a, 200 fl. v. a. dela unu domnu din Romani'a 8 fl. v. a.; despre care prin acestia se face socota publica.

O.

O cuventare a lui Iacoby.

Avemu naintene-ne o cuventare a neobositului anteluptatoru pentru cauca libertatii, a celebrului democrat Ioane Iacoby, despre cestiunea Elsaszului si Lotaringiei. In 14 l. c. s'a intrunitu partita poporului intr-o convenire in Königsberg sub presidiul negiatorului Herbig, in care s'a acceptat dechiarationea umatoare:

Membrii partitei poporului intruniti aici si esprimă convictiunea, ca

nici din dechiarationea de resbelu a lui Napoleonu nici din resultatele armelor germane nu resulta dreptulu a dispune de soraie politica a locuitorilor Elsaszului si Lotaringiei.

Ei protestedia, pre basa dreptului poporului de a dispune de sine, in interesul libartatii si pacii contr'a ori carei anecsiari fortate de teritoriu francez.

Intre vorbitoriu pentru acesta dechiaratione se afla Ioane Iacoby, care dise:

Domniloru!

In 25 Augustu 1866 a pronunciato contele Bismarck — in comisiunea de anecsiune a casei deputatilor prussiane cuvintele momentose: „sa ne apucam, Domniloru! rapede de lucru, ceea ce se refusa pre o minuta, nici candu nu se va potec recastigă.

Nu paneli pedeci regimului in legea de anecsiune; aidemu sa simu mai bine sotosi de unitate nationala si potere, fara de a moi disputa multu cumu sa ni se serviesca mancarea!“

Patru ani au trecutu de atuncea, — si in acestu tempu scurtu au facutu liberalii nostrii nationali asiua mari progrese, in catu mai ca invenitie intreco pre maestru. Departe de a pune regimului pedeci, din contra domnia vostra insusiti, cari neincetatu urgenti la anecsiuni noue: asiua sunteti de sotosi de unitate nationala si potere in catu regimulu nu ve potec anecsa destulu.

D'abia au strabatutu dela Berlinu parola si si vedem noi, precum tota lumea — ridicanduse in pressa in conveniri in adrese unu choru inmitio, care pretintinde ancesarea Elsaszului si Lotaringiei.

Cu putine dile inainte de acesta a fostu unu resbelu de aparare, de care ne temem, o lupta santa pentru patria iubita, si astazi — dupa cum ni infatiosadia jurnale — e unu resbelu de cucerire, e lupta pentru egemonia rasei germane in Europa!

Nu voiu ventila cestiunea, ce urmari va produce anecsiunea. Dvosta sciti ca liberalii nostrii nationali speraza dela ea munti de auro. Inse macaru ce voru dice acesti Domni in favorea anecsiunei, ori cum se va servi somieri loru nationale mancarea, — totusi e o absurditate politica blanca a crede ca, din nedreptate si fortia va potea rasari poporului vre unu bine. Cestiunea capitale care e de a se rezolv in afacerea acesta, e:

Ace Prussi'a seu Germania dreptulu de asi anecsa Elsaszului si Lotaringia?

Ni se dice: Elsaszului si Lotaringia s'au tienotu mai naite de tier'a nemtiesca. Francia si-a insusit tierile acestea prin ghimbacia si fortia. Acum, invingendu pre francesi, e dreptu si cuviiniosu a le realunga prada, a ne recere proprietatea nostra rapita.

Domniloru! nu velasati sa vedea in spitala principale frumos. Chiaru candu ve aru imbia imperiale lumii; nu velasati a se seduce, a ve inchinat idolilor puterii. Esamenati aceea frasa frumosa — si veti afla canuiala ceva, decatudreptul celuvechi barbarul atunului, mascatu.

Elsaszului si Lotaringia — dice ei — a fostu „propriete“ germana si trebuie sa devina iera-si germana! Ce feliu — intrebui — Elsaszului si Lotaringia n'are locuitori? Seu dor' lucuitorii acestor tieri suntu unu obiectu fara voimta, pre care fara d'a mai intrebui, ti-o poti impropriatari, de care poti dispune dupa placu? Seu si-au perduto prin resbelu totu dreptulu — au devenit sclavi, despre acatoru sorte invingatoriulu potec dispune dupa placu? Chiaru si celu mai zelosu, incarnatul anecsiunistu concede, ca locuitorii Elsaszului si Lotaringiei suntu francesi cu trupu si cu sufletu si voru a remanea francesi. Macaru cum aru si pacatul ei fatia cu noi — aru si in contra oricarii dreptu umanu, candu noi amu voi ai germanisa fara voila loru, candu i-amu anecsa contr'a voimtei loru. Prusiei seu altui statu germanu. Domniloru! Există unu proverbu germanu vechiu, care din cauca adeverului, ce contine — a devenit de comunu de o lege morală:

„Ce tie nu-ti place,
Altura nu face!“

FOLIOGRA.

I.

In memoriam reposatului directoru G. Munteanu.

Eheu fugaces Postume labantur anni, nec pietas moram rugis et instanti senectae afferet indomitaque morti.

Hor Od. XIV. libr. II.

Despre adeverolu acestoru versuri frumose si pline de intelectiune filosofica se vede ca a fostu adancu petrunsu reposatulu directoru si profesoru gimnasialu G. Munteanu candu in anii din urma ai activitatii sale literare lucră cu atat'a incordare la edarea cu note a celui mai eminentu daru si celui mai greu de inteleisu poetu latinu. Asa este, anii fugu, frunta si fatia porta semne invederate a dilor trecute, pietatea nu retiene betraneitia nici nu opresce mōrtea neinvincibila! Dara deca deo parte acestu adeveru de prima susfletulu moritorului lui inaltia de alta parte disa celebrului poetu „non omnis moriar parsque melior. mei vitabit Libitnam.“ Faptele si opurile barbatiloru, cari in viatia-le si au implinitu cu conscientiositate chiamarea, nu pieru si nu potu pieri in veci. Inse cu tote acestea doctora posteritatii e, a conserva cu pietate eruditatea lasata ei dela antecesorii de gloria memoria. Istoria literaturii romane va inregistrá dupa meritul

si la loculu seu opurile literare ale alesilor natiunii; d'r si pana atunci credu, ca seversiescu numai unu actu de pietate, ci de o datoria indispensabila incercandu-ma a desvoltat in modu biograficu activitatea cu deosebire literara si pedagogica a neobositului de eterna memoria Munteanu. Intre manuscrisele reposatului, cate mi stau la disputa s'a conservat si o biografie scrisa de man'a sea propria. Acesta mi va servi de baza si indretariu la deslegarea problemei, ce mi-am propus. Din acesta biografie vedem, ca G. Munteanu s'a nascutu in satulu Vingardu, comitatulu Albei inferiore din parinti romani de legea ortodoxa, tata-so dascalu si mosiu-so paternu preotu. Anul nascerei sale e 1812 lun'a Februarie, epocha acesta, de-si nu de totu obscura, dar destulu de sterila de a produce si cresce barbati, cari cu rara abnegare de sene sa-si faca de devisa a vietiei lumineara neamului romanescu impilatu si degradat. Elementele limbii romane, cettitulu si scrisulu le-a invenitatu sub manuducerea tata-so cu atat'a sporu incat in etate de 6 ani citia Apostolulu, in cea de 10 ani si Casanu in biserica (ipsissimis verbis). La anulu 1823 intră in scola normale de 3 clase din Alba-Iulia, o termina cu calculu de eminentia. Promovat in gimnasiu fin si asemenea cu progresu eminent in anii 1826, 1827 si 1828 clasele I, II, si III. dise gramaticali; iera in 1829 si 1830 pre cele umaniori poesi si retoric'a. In anii 1831 pana la 1834 absolvă studiile filosofice si juridice in licențu din Clusiu.

In Octombrie 1834 nefindu dupa legile de atunci ale patriei alta perspectiva de aplicare pentru romani de legea orientala decatudreptu fara eclesia — sesiune de pamant destinata pentru intretinerea preotului — advocatură fara clienti, in etate de 22 ani trecu in Romani'a. Aci deocamdata aplecatu ca prefectu de studia (maître des études) in convictulu seu cum i dicu pensionatulu statului dela st. Savu in Bucuresci.

Conformu legiuirei provediute prin regulamentul organicu, ca la metropoliu din Bucuresci si pre la fie-care din cele trei episcopie: la Rmnicu, Buzeu si Ardesiu sa se deschidă catu unu seminariu, su chiamatul in 1 Iuliu 1836 de renuntul pentru patriotismulu seu episcopu Cesariu la Buzeu, ca in calitate de inspectoru si profesoru sa deschisa aci seminariul. In 15 Augustu amentionata cu ocazie deschidere debută pentru prima data in publicu cu o cuventare inaugurala, reprodusa de diariu redigatu de Poenariu, Aaronu s. a. In seminariul din Buzeu a propus in cursu de 8 ani adeca pana la 1 Sept. 1844 obiectele de invenitura prescrise de regulamentu pentru unu seminariu de 4 clase dirigandu totudeodata acestu institutu spre deplin'a satisfacere a episcopului. Dovada la acesta laudatoriul ce se păstreaza intre harchile reposatului.

Cauca principale, ce l'a facutu ca la 1 Sept. 1844 sa-si dea demisiunea intre altele fo, ca cu ocazie unei intrevorbiri, ce o avu cu mitropolitul U.-Vlachiei Neofit, candu acesta se dechiarase

Ce amu dice noi, ce liberalii nostri naționali, când polonii vre-o dată invingitori aru recere, prebasă dreptului tanului, provinciele Posen și Westprussia și aru voi alea anecșă? Si totusi suntu aceleasă base, care voiti ale produce acumu pentru vre-o anecșune a Elaszului și Lataringiei.

Nu, domnilor! E datorintă năstră a pasă in contră atarorū tendinție, contră egoismului naționalu. Sa tienemu cu fermitate de basile dreptului — precum in viatia privata, asiă și in viatia publică!

Sa pronuntiamu convicțiunea năstră profunda ca fia-care ancesare de teritoriu streinu contră vointie locuitorilor lui e vatemarea dreptului poporilor de a dispune de sine insu-si—si de aceea asiă de evitatu precum de reutaciōsa.

Negenati de tumultulu momentanu alu victorielor sa protestāmu in contră ori cărei fortie, ce aru voi a esecută contră locuitorilor Elaszului și Lotaringiei.

Numai cine respectă libertatea altoră, e demn u de libertate.

SEDAN.

Sub acelasi titlu publicaramu in nrolo treceatu naratiunea saptului desastrosu dela Sedan. Publicându si urmatoreva versione, no facem decătu spre a se ve veritatea saptului.

E anevoia dă si dă cine-va săm'a de unu evenimentu alătu de estraordinariu că celu care avu locu sub zidurile Sedanului, unde o armata, intr'unu locu tare, fu silitu sa se dea, fără că sa cunoșca dieritele impregiurări cari au adusă acēstă.

Sa spunem aceste impregiurări.

Dupa batalia dela Mars-la-Tour, maresialele Bazaine, de si remasese stăpănu pre teren, fusese silitu sa se retraga spre Metz ca sa se mai aprovisioneze de nutrimentu si de munitioni; dara armata prussiana, intarita prin trupe numerose, sa intorse spre densulu si, dupa multe lupte gloriose pentru armata francesă, amenită sa-i taie retragerea:

Maresialele Mac Mahon, a cărui armata se formă pre câmpia Chalonului, hotari atunci sa mărgină ajutoru maresialelui Bazaine, si de si simtă tota temeritatea acestei incercări, in satia fortelor considerabile care mergeau spre Parisu sub ordinul principelui regale si care lu putea luă dă latari, pre căndu cele ce erau in satia Metzului puteau in mare parte sa vie la lupta in frunte, hotari sa mărga in ajutorul armatei dela Metz. Se indrepta deci dela Reims si dela Rethel spre Stenay.

Ajungendu la Chene le Poputeux asta ca antegard'a principelui regale se zarise si dejă capetele colonelor sele se ciocniseră cu corporile Dolay si Failly.

Indata ordina o miscare de retragere spre

Mezières, căci, tăiatu d'acestu oras, nu-si mai putea reinviroră armata. Acesta miscare dejă incepusă, cănd o depesă, venita din Parisu năpte, u silea sa staruiescă intr'unu mersu care cră saia fatală.

Armată francesă urmă dă naintă: dojă treceuse in căto-va Meusa la Monzon, cănd corporile generalilor Failly si Douay, care remasesera pre tiermul stâng, fura viu atacate si se retraseră in desordine, după ce au sustinut o destulă de indelungată luptă.

Maresialele Mac-Mahon recunoscă atunci pentru a dō'a ora extrema difficultate dă ajunge la Metz si simtă nevoia dă renuntă la proiectul seu. Dede indata ordine dă se întorce inapoi spre Sedan, si, de-si sdrobiti de obosela, trupele mersera o parte din năpte din 30 si 31 Augustu.

Ajungendu lângă Sedan, alu 12-lea corpă avu se sustinea o incacerare in care totu folosulu fu din partea sea; dara, in timpul acestă, armata prussiana isi completă trecerea preste Meusa in susu si in josu de Sedan, si incepea sa cuprinda tota inaltimile care dominau orasul. Nu e fără interesu sa spunem acă Sedan este unu locu forte dominat de dealuri si imposibile dă se opue nouei artilerie. Căile nu suntu aperate prin lucrări sau prin forturi naintate, că la Metz si in multe alte locuri; pre d'alta parte armarea era forte ne-completa si aprovisionările de nutrimentu si de munitiuni forte restrente.

In diu'a de 1 Septembre, la 5 ore de dimineață, armata francesă fu atacata din dréptă si din stângă de odata. In dréptă pozitioanea era ocupata de corporile Ducrot si Lebrun, stângă de corporile Wimpffen si Douay.

Maresialele Mac-Mahon se sui indata pre calu si se duse in fruntea cea mai inaintata a atacului, că sa cunoșca pozitioanele. Imperatulu, pre care-lu vestise, era si elu calare, si esia din oras, căndu intalni pre maresialulu, care era dusu intr'unu surgonu de ambulantia, ranit u sioldulu stângă d'o spargere d'obis. Comandamentul fusese luat de generalele Wimpffen, că unulu care era mai vechiu.

Luptă se sustinu cu energie mai multe ore; dera, spre dōue ore după medie, trupele fura respinse si mersera pâna in oras, ale cărui strade fura indata pline de cară, de trasuri de artilleria, de omeni din infanteria si de cavaleria, totul in cea mai mare confuziune.

Din cauza acestorui incurcaturi, imperatulu trebuia sa stea pre locu, pre căndu obusurile plouau in oras, aprindindu mai multe incendiuri, isbindu pre raniti in case si semenându mărtea in strade, cadiendu pre grameci mari de omeni unii preste altii; generalele Guyot de Lespart fu ucis in acelu momentu pre strada.

Silitu sa stea in oras, imperatulu sa instală

la sub-prefectura, care sa aflu in centrul acestei ploii de focu.

Mai multe obusuri sa sparsera d'asupra casci si in curtea acestei resedintie, unde sosira indata comandanții dizeritelor corpu anuntându ca rezistenta devinea imposibile.

Soldatii, după ce s'au batutu vitezesce mai tota diu'a atacati din toate pările, mersera spre oras, si dă unii preste ultii prin strade si prin santiuri. Confusiunea fu indata pretutindenea si ori ce miscare deveni imposibile.

Obusurile prusiane cadeau in acestu oceanu de omeni, aducendu mărtea la fia-care lovitura, si zdurile cetăției, de departe dă serviciu adaptare acestei armate, incepeau sa devina cauza perderei sale.

Reconosciu atunci impossibilitatea unei rezistinte folositore, fura nevoită sa cera a negoția, si unu drapel atbu fu radicatu in versulu fortaretiei, spre cinci ore sera.

In acestu momentu armata prussiana, tare de mai multu de 250,000 omeni, si restrinsese cercu; o formidabile artilleria ocupa toate națimile care dominau orasul si infanteria putuse naintă pâna subtila oras.

Regele Prusiei trimise atunci unu adjutante la imperatulu, că sa cera predarea locului si capitulatiunea armatei.

Imperatulu no voi de locu sa respondă pentru că sa cunoșca propunerile relative la armata. Generalele Wimpfen se duse la o conferintă cu comitele de Moltke si veni sa supuie unui consiliu de resbelu, compus de toti generalii armatei, conditioane care i se facuseră.

Intr'acesta intrunire, sa recunoscă in unanimitate ca armata, fără nutrimentu, fără munitiuni, gramadita prin stradele orasului, dejă in desordine, era in impossibilitate sa facă vr'o miscare, si ca nu mai putea speră sa si mai deschida vr'o trecere printre sîrurile inimice. Prin urmare devineă ioutile dă mai prelungi ora impotrivirei, alu cărui singur resultatu aru si fostu dă se macelari soldatii, si toti fura constrinsi sa primeasca capitularea.

Generalele Wimpfen facu cunoscute imperatului rezultatului acestei deliberări si i spuse ca numai densulu putea dobendu nesce conditioane mai bune pentru armata.

Intr'adevern, regele oferise imperatului o intrevedere, care avu locu spre siepte ora seră intr'unu castelu lângă Sedan.

De si se dise ca, déca conditiunile nu erau primite in 9 ore, ostilitățile voru incepe din nou,

ca cugeta a reorganizat din fundu seminariului central metropolitan, si ca spre acestu scopu chiamă in calitate de inspectoru si profesorul pre I. Popasu din Brasovu si pre I. Maiorescu, inspectorul scolei centrali din Craiova pre atunci, si si densulu invitato a ocupă o catedra. Intr'aceea metropolitulu si mută cugetulu din considerationi necunoscute, chiamă pre profesorulu de județu din Buzău, pre ierodiamondul Dion. Romano; acesta atrase pre P. Peñescu, iera densulu lù trimisă că sa organizeze seminariulu dela episcopia din Rimnicu, cea ce fiindu veduvita de episcopu stă totu sub nemeditata iurisdictiune a metropolitului Neofit. Aci functionă susu numitulu in cahale de inspectoru si profesoru pâna la finalul lui Sept. 1848, căndu in urmă evenimentelor de atunci i cauă sa se reintorce in Ardealul dinaintea torrentului de ura aprinsa prin calumnii malitiose asupra capetelor ardelenilor.

In acēsta perioada a vietiei sale ni se spune in biografia, ca Munteanulu a lucratu dela 1839—1840 in societate cu prof. Dionisiu Romano la o foia periodica, ce tractă mai cu séma materie bisericesci si scolastice, intitulata: "Vestitoriu bisecesicescu"; iera fructul asiduităției sale private au fostu opulu culesu si prelucratu de densulu după autori francesi si germani: Meditatii religiose in 2 tom. La anulu 1842 si 1843 a tradusu din nemtiescă: "Sufertelele judelelor" de Göthe, iera din latin'a opulu intitulat: "Urmarealui Cristu".

Precisionea, cu care sa silitu autorului a redă testoul originalu alu acestoru opuri intr'unu limbaj pre cătu de corectu pre atâtă si de frumosu e doyada de ajunsu pâna la ce gradu domină elu inca pre atunci limb'a română.

Dara sa reapucă ierasi firulu biograficu, cu ceea ce vomu inaugura dō'a perioada a vietiei. Aci ni se spune in biografia ca venindu Munteanulu in Ardealul a functionatu că membru atâtă alu comitetului român cătu si alu comisjonat de apărarea tierii, ambele cu reziedintă in Sabiu, pâna la primă ocupare a Sabiuului de Bem, comandantele ungurilor revoltati, căndu fu constrinsu a fugi in România lasându prada cuceritorilor totu fructul economisării sale facute in cursu de 14 ani constatatoriu din o suma considerabila de bani in argint, vestimente pretiose, argintarie s. a.

La 1849 reintornându-se in Ardealul nemediatu pre urmă intrării armatei imperiale se asiadă in Sabiu, de unde se puse in corespondintia cu redactioane renumitele gazete "Bacovina". Articolii marcati cu semnul compenei din acēstă foia au esită din pén'a sea, contribuindu forte multu prin acēstă la desmarcarea acelui machiavelismu spurcatu, ce tindea, nici mai multu, nici mai putin, decătu a scôte si a reduce totă misicarea romanilor dela 1848 pentru apararea naționalităției lor si a causei imperiale statutaria in legatura ună cu altă, — la unu simplu brigandagiu, — a prinde si a perde pre toti ba batii romani, căti au lăsat parte activă mai însemnată in aceea drama trista. Sciuțu este

ca unii se prinseră deja si ca cu altii se facuse cercare spre ai prinde.

La 185% că sa nu se numere in acelu timp de suspiciuni si denuntarii intre renintenti ceru unu postu administrativ, ceea ce denegându-se, priu in urmă unei întelageri cu cătiva bărbi români tari in credintia spre a se eșefu unu altariu cătu de micu, unde sa se nutrește focul simbolului naționalu pentru timpuri mai bune, a face incepotu la inițierea unui gimnasiu român in Brasovu. Propunendo totu optu obiectele de invenție prescrisa printre gimn. infer. trecu eu elevii sei dela 185%—186% prin tuspatru clasele. In 29 Aprio 1853 fu insarcinatu cu direcționarea gimnasiului, in care calitate functionă pâna la anulu 1868, căndu fără de a renunță la postul seu, fu nevoită a merge la Viena spre întregirea naționalității sale sdroncinate. Dara parca o sorte sinistra se conjurasă asupra-i de alo gonă mereu; căci de-si se reintorse prin Decembrie asiă dicăndu sanatosu la postulu si chiamarea sea, totusi nu mai vedeu multe dile bune, ci după ce petrecu inca intre cei vii unu anu in suferintă parte spirituale parte corporale cadiu sub greutatea unei boli pline de suferintă amare prada morti in 17 Dec. 1869 s. v.

(Va urmă.)

intrevederea se întârziă până când condițiunile capitularei fuseseră primite de generalele Wimpfen.

Astfel e narativă exactă a acestei catastrofe, care va implie de durere ori ce anima de soldat.

Primirăm următoarele sîre interesante cu deosebire pentru barbatii de scăla:

Ploesci 1 Iuniu a. 1870.

Onorate Domnule Redactore! Educația suntu incontestabilu, aspirațiunile cele mai supreme ale secolului presint, ambicia cea mai legitima a omilor de bunu simț. Această se constată prin sacrificiile de totu felul, ce se facu pentru aceste dătăți mantuitore și bine facătoare, prin precauțiile sincere și perseverante cu care ne simțim a stabili pre base singure, Altariul lor.

Ună din acele tendințe a fostu și darea la lumina, cu aprobatia onorabilului Ministeriu alui Instrucției publice și alu cultelor, a opului seu. Elemente de Pedagogia și Methodologia, editat anul trecut cu spesele sale in ună mia exemplare și destinat a facilită atâtă parintilor, cătu și invetatorilor, dificilă loru misiune de educator și instructor ai juneloru lastrare, ce Dumnezeu și Soțitatea le au confiatu.

In vedere insă, ca această ediție minima, care s'a epusatu in câteva luni numai a fostu de parte de a fi pututu satisface toate trebuințele României; in vedere cererilor ce-i vinu de mai multe părți, fără a le putea satisface, subscrисul să decisu a face o a două ediție insă într'unu număr mai mare, spre a putea efectua toate cererile și reduce considerabilu pretiulu ei.

Acăsta opera, că și prim'a ediție, va cuprinde patru părți, insă mai desvoltate și mai corectate:

I. Pedagogia, său cursul educativ; acă se gasesc indicile cele mai nimerite și acreditate pentru intemeierea unei reale și vere educații, in jună generație;

II. Invetitoriu și scola, unde se prescriu toate datorile invetatorilor către scola, scolari, concetateni, colegi, autorități, etc.;

III. Methodologia generală, care indica modurile generale ale invetimentului, și recomanda pre cele mai bune;

IV. Methodologia specială; acă pune la dispozitionea loru invetatori, metodele cele mai recomandabile și-i conduce cu siguranță către scopul marei loru misiuni.

Spre a reuști dura in scopula ce și a propusu facendu posibilu respândirea acestei opere in toate familiile și scolele, subscrissul a credințu cuvântiosu, a face această a două ediție prin abonamentu, și a ficsă pretiulu unui exemplarul pentru Domnii abonati, numai la lei noi 3.

Basându-se pre amorea de progresu și simțiminte D-vostre patriotice, și cunoscendu interesul realu și activu ce purtau, pentru totu ce tinde la cultură intelectuală și morală a poporului Român, subscrissul iși permite Domnule Redactore a apela la bunavointia D-vostre a va rugă respectuosu, că sa binevoiti a-i dă binevoitoriu și energiculu Dvostre concursu, luându mesurile ce veti crede mai eficii, spre respândirea acestei opere și in cerculu Dvostre și facerea prin urmare a unui număr considerabilu de abonati.

Pretiulu abonamentului se plătesce de o data cu subscriserea; iéra liste de abonati, dimpreuna cu sumă baniloru incasati, se voru inainta subscrissul celu multu până la finele lui Septembrie vînitorio, spre a putea și densulu decide la timpu sumă exemplarelor de imprimat. — Impartirea său inaintarea loru pre la Dnii abonati, se va face apoi negresitu in lună Noemvre st. v.

Magulită cu cele mai frumos sperantie, amu onorea Domnale Redactore a ve oferi cu acăsta ocașie esigurarea stimei și considerației ce ve conservu.

I. P. Eliade.
Revisorul scolar.

P. S. Pentru perdeți intemplatore și spese mici accidentale, subscrissul recunoște Dloru corespondenti, cari voru face preste 10 abonati, unu

rabatu de 10 la %, asupra tuturor abonamentelor acute.

I. P. E.

Varietăți.

* * Bar. Iosif Ringelsheim fostu comandantul alu a II-ei diviziuni de trupe in Vienă, este denumită comandantul la a XVI. diviziune de trupe și comandantul militar in Sabiu.

* * Sambăta trecuta, la 29/10 Septembrie, s'a deschis linia drumului de feru, dela Galatz la Bucau, și indată după repararea podului de pre riul Moldova, — unde din cauza caderei malului s'a stricatu, — se dice ca neaperat se va legă cu linia Offenheim, ce incepe dela Roman.

Vineri la 28/9 Septembrie, astăzi ca s'a deschis și linia căieferate Bucuresci-Ploesci, și preste 2 septembri se va deschide și acea dela Braila-Ploesci (secțiunea Barbosi).

Astfelu nu tardu, — gratia activității companiei Strusberg, — retielele accelerate căi ferate, ne vor pune in legatura și comunicații cu toate punctele principale din țără și din străinătate, ceia ce va favoriza multu comerțul și industria portului nostru.

O femeie, a unui cantonist la Buzău, s'a posu in curmediu, pre sine, inadinsu spre a trece locomotivă preste densa! .. Luându insă de scire masinistrul, au opritu trenul, iau datu căteva betio și au alongat-o, scapându-i viața de pericol imminent.

* * Foile de ieri ne spunu, ca Dr. Iacoby e deja arestatu pentru vorberea sea. Această e o dovă nouă, încătu suntu nemții îndreptățiti a speră ca după unitatea națională îndeplinită se va incepe pentru ei o era nouă, eră libertăției!

Concursu.

Devenind statuie de invetitoriu in comună Cacovă lângă Seliste se deschide concursu până la 30 Septembrie 1870 st. v. pre lângă următoare emoluminte :

1. Cortelul liberu corespunditoriu.
2. Salariu anuale de 150 fl. v. a.
3. Lemnele trebuințioase.

Dela concurență la acestu postu se cere se fia de confesiunea greco-orientale, absolut pedagogu, ori teologu și cu portare morală buna.

Documentele concurenților se voru astepta la Esoră scolastică in Cacovă per Secelul (postă ultima.)

Cacovă 3 Septembrie 1870 st. v.

Ioan Hanu
Parochu.

69—1 și directorul scolariu

Concursu.

Pentru vacanța parochia din Srediscea mica protopresiteratul or. român alu Versietiului diecesă Caransebesului.

Emolumentele suntu ună sesiune de pamentu birulu și stolă delă 130 de case.

Doritorii de a ocupa acăsta parochia provoindu-si recursele sele cu estrasul de botediu, testimoniu despre absolvirea teologiei și testimoniu de calificare sa se tramita subscrissul in Mercină postă ultima Varadiă până in 20 Septembrie a. c. Cu intelegeră comitetului parochialu.

Mercină in 4/9 1870.

Ioan Popoviciu
Protopresiteru.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatorescu la scola romana confesională gr. orientale din comună Vînă inferioară districtul Fagarasiului se serie prin acăsta concursu pana in 20 Septembrie a. c. st. v.

Salariul impreunat cu acestu postu este 130 fl. v. a. cuartiru liberu și lemne de încalzită.

Cei ce dorescă a concură pentru acăsta statuie invetatorescă, au pana la terminul președintelui trimis in Fagarasi la prea onoratul d. Protopopu Petre Popescu I-lea alu Fagarasiului — prelunga petițiunile loru :

I Testemoniu scolasticu ca au absolvat celu

palinu gimnasiulu micu, și cursulu pedagogicu — său teologicu! —

II Atestatul de botediu, ca suntu de religia gr. orientale.

III Atestatul de moralitate, și ca este deprinsu in cantările bisericesti

Veneliă inf. in 2 Septembrie 1870.

Comitetul parochial

G. Cemaniciu

65—2 Parochu gr. or. și Dr.

Concursu.

Pentru vacanța parochia din Percoșova protopresiteratul gr. or. român alu Versietiului diecesă Caransebesului.

Emolumentele suntu ună sesiune de pamentu birulu și stolă delă 90 de case și casa parochială.

Doritorii de a ocupa acăsta parochia provoindu-si recursele sele cu estrasul de botediu, testimoniu despre absolvirea teologiei și testimoniu de calificare sa se tramita subscrissul in Mercină postă ultima Varadiă până in 27 Septembrie a. c.

In contielegere cu comit. parochialu.

Merciă in 4/9 1870.

Ioan Popoviciu

Protopresiteru.

Edictu.

Elie Iacobu din Comuna Lazu protopresiteratul Sabesului de 11 ani și au păresit legiușa sea muere Salomia nascuta Ioan Moraru in preună cu doi prunci, și umbra pribegindu din locu in locu fară a se putea sci unde se tiene, se citează prin acăsta, ca pana la 9. Martiu 1871, se se infacieșize năntea forului matrimoniale subsemnatu, caci astfel si in absență lui se va decide procesul incaminat de socia lui in intielesolu canioneloru s. noastre Biserici.

Din siedintia forului matrimoniale tenuă la scănnoul protopres: gr. or. in Sabesiu la 27. Aug. 1870.

I. Tipeiu
Prot.

Edictu.

Maria Christea muiera lui Dumitru Mailatu ambii greco-orientali din Sasu-chizu după unu traiu reu in casatorii loru, parasindu barbatul de 8 luni de dile său facutu pierdută de nu se scie de ia nimicu, se citează prin acăsta ca in terminu de sieste luni dela datul de mai josu sa se infacieșize la subscrissul scaunu protopopescu că foru matrimoniale, caci la din contra actiunea barbatului ei si in absentă ei se va pertractă și otărî după legi.

Sighișioră in 9 Septembrie 1870.

Forul scaunului protopopescu greco-oriental.

a Sighișoarei.

Zacharia Boiu

(71—1) protop. greco-oriental.

A N U N C I U.

Subscrissul amu onore a incunoscinti pre P. T. publicu, ca dela 29 Septembrie (Sântu Mihai) 1870 in colo cancelari mea advocatia nu va mai fi in tergulu pestelui nr. 100 ci in stradă Scheiloru (Heilgleich-nahms gasse) nr. 111 in casă fosta mai inainte a dlui G. Frighetoriu.

Brasovu Septembrie. 1870.

N. Strevoiu.

Advocat.

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Septembrie 1870.

Metalele 5%	67	50	Act. de creditu	258
Imprumut. nat. 5%	66	60	Argintulu	122 25
Actiile de banca	715		Galbinulu	5 84